

## Märk Hur Vår Skugga

Cornelis Vreeswijk

Märk hur vår skugga, märk, Movitz mon frere,  
Inom ett mörker sig slutar,  
Hur guld och purpur I skoveln, där,  
Byts till guld och klutar.  
Vinkar Charon från sin brusande älv,  
Och tre gånger sen dödgrävaren själv,  
Mer du din druvan din ryster.  
Därför, Movitz, kom hjälp mig och välv  
Gravvård över vår syster!

Lillklockan klämtar till storklockans dön,  
Lövad står kantorn I porten  
Och till de skrålande gossarnas bön  
Helgas denna orten.  
Vägen opp till templets griftprydda stad  
Kantas mellan rosors gulnade blad,  
Multnande plankor och bårar;  
Till dess den långa och svartklädda rad  
Mjukt sig bugar I tårar.

Så gick till vila, från slagsmål och bal,  
Grälmakar Löfberg, din maka,  
Ej mer från gräset långhalsig och smal  
Hon än glör tillbaka.  
Hon från Dantobommen skildes I dag  
Och med henne alla lustiga lag.  
Vem skall nu flaskan befalla?  
Torstig var hon och urtorstig är jag;  
Vi är torstiga alla.

(Ack längtansvärda, och bortskymda skjul  
Under de susande grenar,  
Där tid och döden en skönhet och ful  
Till ett stoft förenar!  
Till dig aldrig avund sökt någon stig;  
Lyckan, eljest uti flykten så vig,  
Aldrig kring grifternas ilar.  
Ovän där väpnad, vad synes väl dig,  
Bryter fromt sina pilar.)